

Sodišče: Višje sodišče v Ljubljani

Oddelek: Gospodarski oddelek

ECLI: ECLI:SI:VSLJ:2015:I.CPG.1438.2014

Evidenčna številka: VSL0080656

Datum odločbe: 23.09.2015

Senat, sodnik posameznik: dr. Marko Brus (preds.), Tadeja Zima Jenull (poroč.), Franc Seljak

Področje: OBLIGACIJSKO PRAVO - POGODBENO PRAVO - CIVILNO PROCESNO PRAVO

Institut: podjemna pogodba - izdelava projektne dokumentacije - pomanjkljivosti *izdelka* - rezultat - opustitev pojasnilne obveznosti - stvarna napaka - razbremenitev odgovornosti za škodo - standard profesionalne skrbnosti - tipična vedenja določene stroke ali poklica - izvedenec - dolžnost izplačati plačilo - izvršitev in izročitev dela po delih - obrestni zahtevki - pravdni stroški - uspeh v postopku - načelo proste dokazne ocene

Zveza: ZPP člen 8, 154, 154/3, 243. OZ člen 2, 239, 239/1, 240, 619, 625, 625/3, 626, 626/1, 642, 642/3.

Jedro

Dogovor (pogodba) ni edini relevantni kriterij za presojo, ali je podjemnik naročilo izpolnil pravilno. Kadar pogodbenika ne uredita vseh značilnosti posla s pogodbo, mora podjemnik posel opraviti tako, da ima ta običajne lastnosti. Merilo za presojo pravilnosti podjemnikovega ravnanja pa so v vsakem primeru tudi pravila stroke. Nerelevantno je zato pritožbeno sklicevanje na dogovorjene obveznosti oziroma s strani tožene stranke naročene projektne rešitve. Bistveno je, ali bi tožeča stranka morala toženo stranko opozoriti, da je naročilo projektne dokumentacije brez zaklonišč pomanjkljivo.

Škoda zaradi opustitve pojasnilne obveznosti se kaže v opravljenem poslu, ki nima ustreznih lastnosti oziroma značilnosti; posel je torej obremenjen s stvarnimi napakami. Podjemnikova izpolnitev s stvarno napako predstavlja kršitev pogodbene obveznosti.

Projektant je dolžan investitorja opozoriti na pomanjkljivosti njegovega naročila, ki so posledica neupoštevanja podatkov iz lokacijske informacije.

Eden izmed pogojev za odmero stroškov po tretjem odstavku 154. člena je, da stranka ne uspe s sorazmerno majhnim delom zahtevka. Ta pogoj ni izpolnjen, saj tožeča stranka ni uspela s približno 30 % svojega zahtevka.

Izrek

I. Pritožbi se zavrneta in se potrdi sodba sodišča prve stopnje.

II. Vsaka stranka sama nosi svoje stroške pritožbenega postopka.

Obrazložitev

1. Sodišče prve stopnje je s sklepom in izpodbijano sodbo:

- sklep o izvršbi Okrajnega sodišča v Ljubljani opr. št. VL 136345/2010 z dne 1. 10. 2010 razveljavilo v 1. in 3. odstavku izreka za znesek 13.967,85 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 25. 8. 2010 do plačila in postopek v tem delu ustavilo (tč. I izreka),

- sklep o izvršbi Okrajnega sodišča v Ljubljani opr. št. VL 136345/2010 z dne 1. 10. 2010 obdržalo v 1. odstavku izreka v veljavi za znesek 86.967,85 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 25. 8. 2010 dalje do plačila ter v 3. odstavku izreka za izvršilne stroške v višini 36,00 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 30. 10. 2010 dalje do plačila (tč. II izreka),

- sklep o izvršbi Okrajnega sodišča v Ljubljani opr. št. VL 136345/2010 z dne 1. 10. 2010 v preostalem delu 1. odstavka izreka, to je za znesek 43.206,60 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 25. 8. 2010 dalje do plačila, razveljavilo in tožbeni zahtevek v tem delu zavrnilo (tč. III izreka) in

- toženi stranki naložilo v plačilo 5.030,06 EUR pravnih stroškov (tč. IV izreka).

2. Zoper III. in IV. točko izreka sodbe se je pravočasno pritožila tožeča stranka iz vseh pritožbenih razlogov. Predlagala je, da pritožbeno sodišče pritožbi ugodi in izpodbijani del sodbe spremeni tako, da tožbenemu zahtevku ugodi tudi v tem delu oziroma podredno, da izpodbijani del sodbe razveljavi in zadevo vrne v tem obsegu sodišču prve stopnje v novo sojenje. Priglasila je pritožbene stroške.

3. Zoper II. in IV. točko izreka sodbe se je pravočasno pritožila tožena stranka iz vseh pritožbenih razlogov. Predlagala je, da pritožbeno sodišče pritožbi ugodi in izpodbijani del sodbe spremeni tako, da tožbeni zahtevek zavrne tudi v tem delu oziroma podredno, da izpodbijani del sodbe razveljavi in zadevo vrne v tem obsegu sodišču prve stopnje v novo sojenje. Priglasila je pritožbene stroške.

4. Pritožba tožeče stranke je bila vročena toženi stranki, ki je nanjo odgovorila in predlagala njeno zavrnitev. Priglasila je stroške odgovora na pritožbo.

5. Pritožba tožene stranke je bila vročena tožeči stranki, ki nanjo ni odgovorila.

6. Pritožbi nista utemeljeni.

7. Tožeča stranka (projektant) v tem postopku vtožuje neplačani znesek izdelane projektne dokumentacije za N, kar je bilo predmet naročila tožene stranke (naročnika) po Pogodbi št. 3211-08-000336 z dne 22. 9. 2008 (v nadaljevanju Pogodba). Pogodba ima pravno naravo podjemne pogodbe iz 619. člena Obligacijskega zakonika (OZ). Ta člen določa, da se podjemnik s podjemno pogodbo zavezuje opraviti določen posel, kot je izdelava ali popravilo kakšne stvari, kakšno telesno ali umsko delo ipd., naročnik pa se zavezuje, da mu bo za to plačal. Tožeča stranka je v skladu s to opredelitvijo podjemnik in tožena stranka naročnik. Za presojo ravnanj, ki niso s Pogodbo urejena drugače (prim. 2. člen OZ), se zato

uporablja XI. poglavje OZ o podjetni pogodbi.

8. Sodišče prve stopnje je tožbenemu zahtevku v pretežnem delu ugodilo, zavrnilni del izreka izpodbijane sodbe se nanaša na del obrestnega dela zahtevka, kar izpodbija v pritožbi tožeča stranka. Pri obsegu izgotovljenosti vseh del po Pogodbi je sodišče prve stopnje upoštevalo tudi, da je tožeča stranka toženi stranki izročila projektni mapi 12 in 13, kar pa je predmet izpodbijanja v pritožbi tožene stranke.

Pritožba tožeče stranke

9. Tožeča stranka v pritožbi izpodbija pravilnost zavrnilnega dela zahtevka, ki se nanaša na znesek kapitaliziranih zamudnih obresti med 12. 2. 2009 in 17. 7. 2010 s pripadajočimi zamudnimi obrestmi od 25. 8. 2010 dalje. V zvezi s tem je sodišče prve stopnje ugotovilo, da je tožeča stranka toženi stranki izdala 1. začasno situacijo dne 4. 12. 2008, ki pa jo je tožena stranka utemeljeno zavrnila, saj izdelana projektna dokumentacija ni imela ustrezne rešitve zaklonišč, zato je bila ta dokumentacija neustrezna in posledično tudi PZI projekti. Tožeča stranka je rešitve za zaklonišča izdelala kasneje, vendar tožene stranke k plačilu ni več pozivala vse do 18. 5. 2010, ko je Državnemu pravobranilstvu RS poslala pisni zahtevek na izpolnitev obveznosti.

10. Tožeča stranka nasprotuje stališčem v izpodbijani sodbi in zatrjuje, da se pravnici stranki s Pogodbo nista dogovorili, da bi morala projektna dokumentacija vsebovati tudi rešitve za zaklonišča.

11. Podjemnikova obveznost ima značilnost obligacije rezultata (619. člen OZ). Merilo za presojo, ali je podjemnik z opravljenim poslom dosegel rezultat, ki se ga je zavezal opraviti, opredeljuje prvi odstavek 626. člena OZ, po katerem je podjemnik dolžan izvršiti delo po dogovoru in po pravilih posla. Dogovor (pogodba) ni edini relevantni kriterij za presojo, ali je podjemnik naročilo izpolnil pravilno. Kadar pogodbenika ne uredita vseh značilnosti posla s pogodbo, mora podjemnik posel opraviti tako, da ima ta običajne lastnosti. Merilo za presojo pravilnosti podjemnikovega ravnanja pa so v vsakem primeru tudi pravila stroke.(1)

12. Osrednji očitek tožeči stranki glede opustitve projektiranja zaklonišč v konkretnem primeru tako ni, da ni spoštovala določil Pogodbe (in PDG dokumentacije, na katero se Pogodba sklicuje), ki ji niso (izrecno) nalagala projektiranja zaklonišč. Nerelevantno je zato pritožbeno sklicevanje na dogovorjene obveznosti oziroma s strani tožene stranke naročene projektne rešitve. Bistveno je, ali bi tožeča stranka morala toženo stranko opozoriti, da je naročilo projektne dokumentacije brez zaklonišč pomanjkljivo.

13. Ena od obveznosti podjemnika je namreč opozoriti naročnika na pomanjkljivosti v njegovem naročilu ter na druge okoliščine, za katere je vedel ali bi bil moral vedeti in bi bile lahko pomembne za naročeno delo ali za njegovo pravočasno izvršitev, ker sicer odgovarja za škodo (tretji odstavek 625. člena OZ). Škoda zaradi opustitve pojasnilne obveznosti se kaže v opravljenem poslu, ki nima ustreznih lastnosti oziroma značilnosti; posel je torej obremenjen s stvarnimi napakami.(2)

14. Tožena stranka je obveznost projektiranja zaklonišč izkazala s predložitvijo lokacijske informacije,(3) ki je naslovljena na tožečo stranko (A. priloga B23) in iz katere izhaja obveznost zasnovanja najnižje kleti tako, da jo bo mogoče uporabiti tudi kot zaklonišča (tč. 7.1 - a) 2. lokacijske informacije - str. 4). Ker je bilo med pravnima strankama nesporno, da tožena stranka tožeči stranki ni naročila izdelave zaklonišč, je bilo njeno naročilo vsekakor pomanjkljivo. Med strankama je tudi nesporno, da projektna dokumentacija ob izdaji 1. začasne situacije ni vsebovala rešitev za zaklonišča, čeprav bi jih glede na prej povzeto vsebino

lokacijske informacije morala. Da je bila projektna dokumentacija brez ustreznih rešitev za zaklonišča neuporabna, pa izkazuje nenazadnje že okoliščina, da je tožeča stranka te pomanjkljivosti kasneje odpravila, v zvezi s čimer se sama sklicuje na "Načrt dvonamenskega zaklonišča osnovne rešitve z 200 zaklonilnimi mesti - končna verzija marec 2009" (l. št. 133). Tožena stranka je zato ustrezno dokazala obstoj stvarne napake v predani projektni dokumentaciji, ki ji jo je s 1. začasno situacijo zaračunala tožeča stranka. Zato je na tožečo stranko prešlo dokazno breme, da se razbremenijo odgovornosti tako, da dokaže, da v okviru svojega izpolnjevanja obveznosti tveganja opustitve projektiranja zaklonišč ni bila dolžna nositi (tj. obvladovati). Podjemnikova izpolnitev s stvarno napako predstavlja namreč kršitev pogodbenih obveznosti (prim. prvi odstavek 239. člena OZ), še vedno pa podjemniku omogoča razbremenitev odgovornosti za škodo tako, da dokaže obstoj okoliščin, ki jih ni mogel preprečiti, odpraviti in se jim tudi ne izogniti (prim. 240. člen OZ).⁽⁴⁾ Od podjemnika ni mogoče pričakovati obvladovanja tistih tveganj, ki ostajajo izven njegove sfere tudi ob upoštevanju dolžne profesionalne skrbnosti. Podjemnik ni dolžan naročnika opozoriti na vse pomanjkljivosti njegovega naročila, temveč samo na tiste, ki jih lahko ugotovi oziroma ki bi jih lahko ugotovil, če bi ravnal z dolžno profesionalno skrbnostjo.⁽⁵⁾ Standard profesionalne skrbnosti je pravni standard, katerega vsebino sodišče ugotavlja v vsakem konkretnem primeru. Pri vsebinski konkretizaciji pravnega standarda z določenega znanstvenega ali strokovnega področja sodišče prek izvedenca ne ugotavlja le dejstev (prim. 243. člen ZPP), temveč se z njegovo pomočjo seznani s tipičnimi vedenji določene stroke ali poklica.⁽⁶⁾ To je storilo tudi sodišče prve stopnje v danem primeru, ko se je oprlo na mnenje sodne izvedenke arhitekturne stroke pri presoji strokovne pravilnosti ravnanja tožeče stranke, ki kljub vsebini lokacijske informacije tožene stranke ni opozorila na obveznost projektiranja zaklonišč. Sodišče prve stopnje se je oprlo na izvedenkino pojasnilo, da je projektant dolžan investitorja opozoriti na pomanjkljivosti njegovega naročila, ki so posledica neupoštevanja podatkov iz lokacijske informacije. To pravilo pa je sodišče prve stopnje tudi pravilno uporabilo ob dejanski ugotovitvi, da je lokacijska informacija za objekt N zaklonišča predvidevala (tč. 24 obrazložitve sodbe). Iz obrazloženega izhaja, da je obstajala obveznost tožeče stranke opozoriti toženo stranko na pomanjkljivosti njenega naročila glede na pravila projektantske stroke, zato se tožeči stranki odgovornosti za obstoj stvarne napake ni uspelo razbremeniti.⁽⁷⁾

15. Pritožba neutemeljeno očita sodišču prve stopnje, da je kršilo razpravno načelo in prekoračilo svoj dokazni sklep s tem, ko je zastavljalo vprašanja izvedenki glede projektantove obveznosti opozoriti naročnika na pomanjkljivosti naročila. V skladu s prvim odstavkom 286.b člena ZPP mora stranka kršitev določb pravnega postopka pred sodiščem prve stopnje uveljavljati takoj, ko je to mogoče. Kršitve, na katere se sklicuje pozneje, vključno v pravnih sredstvih, se upoštevajo le, če stranka teh kršitev brez svoje krivde ni mogla navesti. Navedeno pa ne velja za kršitve določb pravnega postopka, na katere pritožbeno sodišče pazi po uradni dolžnosti (drugi odstavek 286.b člena ZPP). Tožeča stranka v pritožbi ne pojasni, ali je te kršitve grajala pred sodiščem prve stopnje, prav tako ne utemeljuje pogoja nekrivde. Že iz tega razloga je njena pritožbena graja neutemeljena. Poleg tega pa iz zapisnika za glavno obravnavo z dne 25. 10. 2013 (l. št. 263 in nasl.) izhaja, da je tudi tožeča stranka na to dokazno temo izvedenki postavljala vprašanja.

16. Tožeča stranka v pritožbi sodišču prve stopnje tudi neutemeljeno očita kršitev iz 8. točke drugega odstavka 339. člena ZPP, saj da je dokazovanje s personalnimi dokazi omejilo zgolj na dokazovanje izročitve map 12 in 13 (gl. razdelek o reševanju pritožbe tožene stranke), ni pa teh dokazov izvedlo v zvezi z dolžnostjo projektiranja zaklonišč. Tožeča stranka v pritožbi niti ne pojasnjuje, ali je bil z njene strani podan dokazni predlog za zaslišanje sploh predlagan v zvezi z obsegom pojasnilne obveznosti. Poleg tega je tožeča stranka morala računati, da je vprašanje obsega pojasnilne obveznosti sporno že na naroku za glavno obravnavo 25. 10. 2013, ko je bila v zvezi s tem zaslišana izvedenka arhitekturne stroke, in ne šele

na naroku 8. 5. 2014, ko je sodišče prve stopnje izvajalo zaslišanja prič in strank.

17. Splošno pravilo iz tretjega odstavka 642. člena OZ določa, da naročnik ni dolžan izplačati plačila, preden ne pregleda izvršenega dela in ga ne potrdi. To velja tudi za dogovor glede izvršitve in izročitve dela po delih (četrti odstavek 642. člena OZ). Določbi sta dispozitivni (2. člen OZ), zato sta pravdni stranki v Pogodbi smeli ta del razmerja urediti tudi drugače. To sta storili v 5. členu Pogodbe, kjer je določena naročnikova obveznost poravnati pogodbeni znesek na osnovi delnih računov, pri čemer bo posamezni račun plačal 60. dan od uradnega prejetja s strani pooblaščenice osebe naročnika potrjenega delnega računa. V istem členu je tudi določeno, da bo projektant račun izstavil na podlagi dejansko opravljenega dela in po potrditvi izročene dokumentacije, za katero je bil račun izstavljen s strani pooblaščenega inženiringa naročnika in naročnika samega. V skladu s 5. členom mora naročnik zavrniti račun v roku 8 dni, šteto od dne uradnega prejema na vložnišče naročnika, sicer se šteje, da ga priznava.

18. Iz neizpodbijanih ugotovitev sodišča prve stopnje izhaja, da je tožena stranka 4. 12. 2008 prejela račun (tj. 1. začasno situacijo, kar stranki tudi v predmetnem sporu štejeta kot račun v smislu 5. člena Pogodbe) z dopisom 10. 12. 2008 zavrnila (tč. 24 obrazložitve). Pravdni stranki sta v 5. členu Pogodbe izrecno dogovorili zapadlost računa 60. dan od prejema potrjenega delnega računa s strani pooblaščenice osebe naročnika. Ker je tožena stranka 1. začasno situacijo upravičeno zavrnila, saj je bila dotlej predana dokumentacija obremenjena s stvarnimi napakami zaradi opustitve pojasnilne dolžnosti tožeče stranke toženi stranki, je sodišče prve stopnje pravilno prisodilo zamudne obresti šele od 17. 7. 2010, ko je iztekel 60-dnevni rok od dne, ko je tožeča stranka ponovno pozvala toženo stranko k plačilu. V času od izdaje 1. začasne situacije do odprave stvarnih napak (projektiranja zaklonišč) pa tožeča stranka tožene stranke k plačilu ni pozivala, zato glede na vsebino določila 5. člena Pogodbe obresti v vmesnem času niso tekale.

19. Tožeča stranka tudi neutemeljeno očita sodišču prve stopnje izračun stroškov po načelu uspeha iz drugega odstavka 154. člena ZPP. Meni, da bi sodišče moralo stroške odmeriti po tretjem odstavku istega člena. Eden izmed pogojev za odmero stroškov po tretjem odstavku 154. člena je, da stranka ne uspe s sorazmerno majhnim delom zahtevka. Ta pogoj ni izpolnjen, saj tožeča stranka ni uspela s približno 30 % svojega zahtevka.

20. Pritožba tožeče stranke se glede na obrazloženo izkaže za neutemeljeno, prav tako pa niso podani razlogi, na katere mora pritožbeno sodišče paziti po uradni dolžnosti, zato je njeno pritožbo kot neutemeljeno zavrnilo in v izpodbijanem delu potrdilo sodbo sodišča prve stopnje (353. člen ZPP).

Pritožba tožene stranke

21. Tožena stranka s svoji pritožbi graja dejansko ugotovitev sodišča prve stopnje, da je tožeča stranka toženi stranki izročila tudi mapi projektne dokumentacije 12 in 13 (v nadaljevanju mapa 12 in 13). Vztraja, da teh dveh map tožeča stranka ni izročila, kar bi moralo sodišče pri višini prisojenega zneska upoštevati.

22. Načelo proste dokazne ocene je uzakonjeno v 8. členu ZPP. Katera dejstva se štejejo za dokazana tako odloči sodišče po svojem prepričanju na podlagi vestne in skrbne presoje vsakega dokaza posebej in vseh dokazov skupaj ter na podlagi uspeha celotnega postopka. Določba uokvirja formalni vidik proste dokazne ocene, medtem ko vsebinski vidik ocene, ali je neko dejstvo dokazano, tvorijo pravila logike in življenjskih izkušenj.⁽⁸⁾ Sodišče prve stopnje je te postulate povsem pravilno upoštevalo v dokazni oceni, s katero se pritožbeno sodišče strinja.

23. Tožena stranka skuša s poudarjanjem, da je primopredajni zapisnik z dne 17. 10. 2008 s podpisoma predstavnikov strank odraz njunega sporazuma o vsebini predane dokumentacije, temu zapisniku podati večjo težo od ostalih dokazov. Sodišče prve stopnje je dokazno oceno gradilo na izpovedbi zakonite zastopnice tožeče stranke in obvestila tožene stranke, iz katerih izhaja, da gre le za začasno prekinitev del. Zato je upravičeno sledilo izpovedbi zakonite zastopnice, da je zaradi sprotne pisanja zapisnika pri hitri predaji dokumentacije ob začasni prekinitvi del navedba map 12 in 13 naključno izpadla iz zapisnika zlasti upošteva neizpodbijano ugotovitev, oprto na izpovedbo izvedenke arhitekturne stroke, da zaradi prepletanja projektne dokumentacije med seboj ni mogoče, da bi tožeča stranka map 12 in 13 ne izdelala ali da bi ju izdelala kasneje. Do drugačnega zaključka ne more voditi pritožbeno sklicevanje na izpovedbi pri B. B. in C. C. Ker sta se omenjeni priči na ministrstvu zaposlili šele naslednje leto (tj. 2009) in pri predaji sporne dokumentacije sploh nista bili navzoči, njuno opisovanje postopkov popisa in predaje dokumentacije na ministrstvu na splošno ne more predstavljati tako močnega indica, iz katerega bi bilo mogoče nedvoumno sklepati na vsebinsko pravilnost zapisnika z dne 17. 10. 2008, v katerem mapi 12 in 13 nista zavedeni. Že zato, ker C. C. ob predaji dokumentacije sploh ni bil navzoč, je povsem nebistveno, kako je njegovo izpovedbo o "razpuščenem stanju na ministrstvu" razumelo sodišče prve stopnje. K uspehu toženi stranki ne more pomagati niti sklicevanje na izpovedbo zakonite zastopnice tožeče stranke v delu, kjer je omenila, da je D. D., v tistem času zaposlena na ministrstvu in sopodpisnica spornega zapisnika, vestno opravljala svoje delo. Zgolj takšno sklicevanje še ne potrjuje vsebinske pravilnosti zapisnika z dne 17. 10. 2008, če pa bi tožeča stranka želela to izpodbiti, bi lahko D. D. predlagala za zaslišanje kot pričo, česar pa ni storila (gl. tč. 15 obrazložitve izpodbijane sodbe).

24. Netočno je pritožbeno povzemanje izpovedbe zakonite zastopnice tožeče stranke, češ da se naj ne bi spomnila, ali je zapisnik podpisala. Kaj takšnega iz prepisa zvočnega posnetka (l. št. 317) ne izhaja, saj je zakonita zastopnica v tistem delu odgovarjala na vprašanje, ali je pregledala vsebino zapisnika. Vprašanje sodnice in posledično odgovor zaslišane se tako sploh ni nanašal na vedenje slednje glede podpisovanja zapisnika.

25. Ker je dokazna ocena o izročitvi map 12 in 13 dodatno podprta tako z izpovedbo izvedenke kot tudi zakonite zastopnice tožeče stranke, da je bila izdelava map ključna za izvajanje dela s strani strokovnjakov drugih strok, ki jih je za izvedbo svojega projekta angažirala tožena stranka in ki sicer svojega dela ne bi mogli opravljati, pritožbeno sodišče ugotavlja, da je pritožbena kritika prešibka, da bi omajala dokazno oceno izpodbijane sodbe.

26. Pritožbeno sodišče pa nadalje ugotavlja, da sodišče prve stopnje v 16. točki obrazložitve sodbe ni kršilo pravil o dokaznem bremenu z zapisom, da "tožena stranka nasprotnega [temu, da bi bili mapi 12 in 13 izročeni; op. pritožbenega sodišča] ni uspela dokazati." Ker iz dokazne ocene sodišča prve stopnje izhaja zaključek, da je tožeča stranka uspela dokazati, da je toženi stranki izročila tudi mapi 12 in 13, je vsekakor na toženi stranki procesno dokazno breme (212. člen ZPP), da z nasprotnim dokazom dokaže nasprotno, tj. ovrže z glavnim dokazom dobljene dokazne rezultate.⁽⁹⁾ S tem pravilom je povsem skladen prej citirani zapis sodišča prve stopnje.

27. Pritožba tožene stranke se glede na obrazloženo izkaže za neutemeljeno, prav tako pa niso podani razlogi, na katere mora pritožbeno sodišče paziti po uradni dolžnosti, zato je pritožbo tožene stranke kot neutemeljeno zavrnilo in v izpodbijanem delu potrdilo sodbo sodišča prve stopnje (353. člen ZPP).

Odločitev o stroških

28. Stranki s pritožbama nista uspeli, zato vsaka nosi svoje pritožbene stroške (prvi odstavek 165. člena v zvezi s prvim odstavkom 154. člena ZPP). Tožena stranka sama nosi stroške v zvezi z odgovorom na pritožbo, ker ta ni prispeval k odločitvi pritožbenega sodišča (prvi odstavek 165. člena v zvezi s prvim odstavkom 155. člena ZPP).

Op. št. (1): N. Plavšak v N. Plavšak (ur.) in M. Juhart (ur.), Obligacijski zakonik s komentarjem, GV Založba, Ljubljana 2004, tretja knjiga, str. 789 in nasl.

Op. št. (2): N. Plavšak v N. Plavšak (ur.) in M. Juhart (ur.), Obligacijski zakonik s komentarjem, GV Založba, Ljubljana 2004, tretja knjiga, str. 782.

Op. št. (3): Tč. 7 pripravljalne vloge z dne 31. 1. 2013 (r. št. 36, l. št. 143).

Op. št. (4): N. Plavšak v N. Plavšak (ur.) in M. Juhart (ur.), Obligacijski zakonik s komentarjem, GV Založba, Ljubljana 2004, tretja knjiga, str. 835-836.

Op. št. (5): N. Plavšak v N. Plavšak (ur.) in M. Juhart (ur.), Obligacijski zakonik s komentarjem, GV Založba, Ljubljana 2004, tretja knjiga, str. 780.

Op. št. (6): Prim. J. Zobec v L. Ude (ur.) in A. Galič (ur.), Pravdni postopek - zakon s komentarjem, Uradni list RS, Ljubljana 2005, druga knjiga, str. 478 (tč. 12).

Op. št. (7): Dokazni predlog za zaslišanje izvedenca arhitekturne stroke je tožeča stranka sama podala v svoji pripravljalni vlogi z dne 3. 1. 2013 (tč. IX - glede zaklonišč), kjer se je sklicevala na neutemeljenost zavrnitve 1.časne situacije s strani tožene stranke, kar je slednja utemeljevala s tem, da projektne rešitve ne vsebujejo zaklonišč.

Op. št. (8): J. Zobec v L. Ude (ur.) in A. Galič (ur.), Pravdni postopek - zakon s komentarjem, Uradni list RS, Ljubljana 2005, prva knjiga, str. 94-95.

Op. št. (9): Prim. J. Zobec v L. Ude (ur.) in A. Galič (ur.), Pravdni postopek - zakon s komentarjem, Uradni list RS, Ljubljana 2005, druga knjiga, str. 350 in 382-383.

Datum zadnje spremembe: 23.12.2015